

bets Forkastelse kunde staae i Forbindelse med Antagelsen af det Forslag, som er indbragt af Regjeringen i det andet Thing, ligger ved det saa nær, at jeg befinder mig i nogen Forlegenhed ved at tage Ordet i denne Sag. Jeg er nemlig Medlem af det sjællandske Jernbaneselskabs Controlcommittee og har været blandt de 3 Medlemmer, som af Selskabets Plenarbestyrelse vare befuldmægtigede til at underhandle, paa den ene Side med Regjeringen og paa den anden Side med den jydsk-sjyenske Jernbanes Befuldmægtigede, Privatbanken. Ubestemte troer, jeg det er min Pligt at udtale min Anskuelse i denne Sag. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt jeg i og for sig anseer det for ønskeligt, at det sjællandske Jernbaneselskab faaer med denne Sag at gjøre eller ikke. Det er allerede af den høitærede Minister fremhævet, at dette Selskab har paataget sig at gaae ind derpaa efter Regjeringens Opfordring. Jeg maa tilstaae, at jeg oprindeligt har fundet denne Idee fra den høitærede Ministers Side for at komme ud af de Vanskeligheder, hvori han befinder sig overfor den nærværende Driftsmaade af de paagældende Baner, meget heldig, men jeg skal ligesaa frit bekjende, at jeg i Særdeleshed i Begyndelsen nærede store Betænkeligheder for det sjællandske Selskabs Vedkommende ved at gaae ind derpaa, og det forekommer mig ogsaa, at der er store Vanskeligheder forbundet med at føre denne Sag igjennem, paa Grund af, at det sjællandske Selskabs eiendommelige Forhold udsage det til at stille Betingelser, som for dem, som vare mindre kjendte med disse Forhold, maatte synes temmelig bebyrden, men som Selskabet maatte fastholde ifølge det Formaal, som fra Begyndelsen engang er stillet det, og ifølge de Tilbud, som bleve stillede fra Regjeringens Side, naar den ønskede et saadant Selskab dannet. Jeg kan sige, at Hovedbetragtningen for de Mand, der have ført Underhandlingerne paa Selskabets Vegne, saavel som hos Selskabets Plenarbestyrelse, til hvem de senere have afgivet Beretning derom, har været den, at man, forsaavidt det nogenlunde var muligt, burde komme Regjeringen imøde i denne Sag, og jeg kan ogsaa tilstaae med frelst Samvittighed, at hvis det kunde

tænkes, at Sagen endnu kom til Bedtagelse paa en Generalforsamling af Actionairerne, kunde jeg tilraade at gaae ind derpaa; men jeg fastholder dog saa Meget af mine oprindelige Betænkeligheder, at jeg paa ingen Maade paa det sjællandske Selskabs Vegne vilde føle nogen sær Smerte, om denne Sag ikke skulde komme til Udførelse.

Hvad der har bevæget mig til at tage Ordet, er imidlertid ikke disse Bemærkninger skjøndt jeg haaber, at man ikke vil misbillige, at jeg paa Grund af min særlige Stilling til denne Sag har tilladt mig gjøre det høie Thing bekjendt dermed, men, hvad jeg vil udtale mig om, er den nu foreliggende Plan om en midlertidig Statsdrift. Jeg er og har altid været en Tilhænger af Statsdrift forsaavidt angaaer de Hovedbaner i Staten, der maaskee kunne betegnes som Pulsaaer for Jernbanecommunicationen. Jeg troer, at det vilde have været meget ønskeligt om man fra første Færd af havde kunnet stille sig paa det Standpunkt, at Staten skulde anlægge Hovedbanerne og drive dem for sin Regning, medens jeg paa samme Tid ikke vilde kunne billige eller ansee det for Noget, der kunde retfærdiggjøres, om Staten overtog Sidebaner og mindre Baner. For at gjøre dette klart ved et Exempel vil jeg sige, at jeg kunde have ønsket, om Statens Kræfter og Forholdene fra første Færd af havde tilladt at bygge Jernbanen fra Kjøbenhavn til Korsør, og at jeg ogsaa vilde finde det ønskeligt, om man havde bygget Jernbanen fra Kjøbenhavn til Helsingør for Statens Regning, hvorimod jeg vilde finde det meget forkasteligt, om Staten havde paataget sig at bygge eller drive Jernbanen fra Kjøbenhavn til Klampenborg. Nu have imidlertid Forholdene ikke stillet sig saaledes, at man i sin Tid har kunnet gjøre dette her i Sjælland, og hvad Sylland angaaer, da skal jeg tillade mig frit at udtale, uden derfor at ville kritisere, hvad der dengang stete, at jeg var meget forundret over, at man for nogle Aar tilbage paatog sig at anvende 18 Millioner til Bygning af Baner, men derimod veg tilbage for en Statsdrift, formodentlig ikke af Hensyn til Udgiften alene, men af Hensyn til andre Vanskeligheder. Jeg vilde ønske, at man dengang var kommen til